

Perinteinen vuoden 2022 viikko 10 Vuontispiritillä toteutui, vaikka elettiin vielä korona-aikaa. Jaana Piippo viritti osallistujissa tunnelmien ja kokemusten jakamisen. Seuraavassa kooste.

Kivat hiihdot viitenä päivänä, yksi meni taas mahavaivoissa. Paras keli oli perjantaina, lentoa ihan. Muuten ilona Arvosen ihanat lapset, erityisesti pelailut Kaislan kanssa. Heli

Viikko tarjosi upeita elämyksiä ja seuraavan oivalluksen: Hiihtäminen ei vaadi vauhtibaanoja eikä kiskoilta tuntuvia uria. Luonnon muokkaama lumi riittää. Pekka H.

Upea viikko hienoissa tunturimaisemissa. Ensi kertaa tuli käytyä hiihtelemässä latu-urien ulkopuolella. Nälkä vaan kasvaa syödessä ja uudemman kerran pitää lähteä. Mirja K.

Hieno hiihtoviikko jo rakkaiksi tulleissa tunturimaisemissa. Suksi luisti ja pitikin yleensä. Hyvä oli lähteä Hannukurulta länsipuolta vanhaa ahkiouraa pitkin kohti poroaitaa. Montellilta alas tullessa tapahtui uutta: piti ottaa sukset käteen avotunturissa, kun näkyi vain valkoista. Satu T.

Kohokohta oli myös korkein paikka, Vuontiskero, jonne kiipesin lumikenkien avulla perjantaina. Silloin oli koko vuorijono vapautunut päiviä kestäneestä pilviverhosta, voimakkaan länsituulen ansiosta. Se teki kävelemistä vaativaksi ja huipulla eväiden syömisen mahdottomaksi! Aurinko pilkahti pilvimuodostumien läpi, luoden oivallisia valo-olosuhteita kuvaamiseen. Lyijynharmaita sävyjä taivaassa vahvasti kaikkien tuntureiden hahmoja; erityisesti selkeästi hahmottui Pallaksen, Taivaskeron muotoja, valkoisena rypäksenä. Pienoismittakaavassa oli upeita kallioiden pinnoille kasvaneita viuhkamaisia jääkiteitä, luultavasti voimakkaan kostean koillistuulen aikana. Samat sääolot luultavasti kovettivat jään ja lumen pintoja, niin ei ollut uppoamisvaikeuksia lumikenkäillä. Vaikka tuo oli yksin suoritettu, kiitän kaikkia ryhmän matkustajia! Peter

Huippu viikko kokonaisuudessaan. Joka päivä tuli hiihdettyä. Mukavaa seuraa näin ensikertalaiselle. Uusi nimi ja tuttavuus joka päivä. Hyvä hiihtokeli, luisti ja piti. Ladut huippukunnossa. Lähdän ensi vuonna taas mukaan!! Kaarina

Hiihto Pallakselta Vuontispiritille länsiväylää, jäi erityisesti mieleen: huippulatu plus lasku kauniissa maisemissa. Ja kuinkas ollakaan, hyvä latu veti vasemmalle ja viitta Nammalakuruun osoitti vasemmalle, aivan selvästi! No, tulipa tehtyä kahdeksan kilometrin harhalenkki! Onneksi oikea latu löytyi (kelkan jälki!) ja harmitus laantui ja kiva lasku ladolle antoi lisää puhtia! Ja selvittiin! Sisko-Marjut

Iltaohjelman Skipbo-mestaruusottelut! Oski

Koko päivän hiihtoretki Hannukuruun ja länsipuolta Montellin majan kautta takaisin. Lakialueella avautuivat maisemat pitkälle itään ja länteen. Hiihto sujui kevyesti ja helposti Montellille saakka. Yritettiin laskea jäistä mäkeä alas siksakkia mutta lopulta jouduimme ottamaan monot pois! Jyrkimmän kohdan jälkeen sukset jalkaan ja vauhdilla alas. Hyvää seuraa kodassa, paahdetut ruisleivät, pitkät ylämäet ja Skipboilu! Anne G.

Näkymä Rihmakuruun, kun taivas avautui sumusta ja aurinko paljasti maiseman. Jaana

Jokainen päivä oli hiihtopäivä. Lauhat kelit, aurinkolasit vain painolastia. Kotakahvilan tarjoilut olivat juuri niin herkullisia kuin haaveiltinkin. Liisa ja Janne

Luonto on ihmeellinen, piilotti tunturit lähes joka päivä kunnes viimeisenä päivänä ”kaikki laukesi”. Omat odotukset ylittyivät. 3-4 hengen ryhmämme toimi hyvin. Toini toi uusia näkökulmia ryhmäämme. Tyytyväisin mielin kotiin. Laila

Kiva oli olla Vuontispirtillä 30 vuoden jälkeen. Fiilistelin Montellin Majalla. Silloin laskin pertsaa alas, mutta nyt tulín kävellen. Joka päivä hiihimme ryhmässä vuorotellen vetäjää ja peränpitäjää vaihtaen. Sää suosi, vaikkei aurinkoa paljon nähtykään. Ladut oli tosi hyvässä kunnossa. Onnistunut matka. Mukavaa matkaseuraa ja myös pieniä kivoja lapsia mukana. Annariitta

Jokainen päivä oli huippu-upea. Eka kerta talvella Lapissa. Sää ja hiihtokelit suosivat. Piste iin päälle oli nousu Montellin majalle, jolloin paistoi aurinko. Koko matka onnistunut. Uudelleen! Toini

Paras hetkeni oli Kutunivan sillalla, josta seurasin torkkuvan joutsenen sukimispuuhia jääräajassa ja sillan toisella puolen koskikaran laulutaitoa kivellä keikistellesään. En tiennyt, että koskikara osaa laulaa, sukeltaa se osaa paremmin kuin moni muu. Moni päivä kylpi sumussa, sekin oli kokemus! Leena

Lumikengillä sumupilvessä Pallas-hotellilta ylöspäin Leivonkeron tallattua polkua, näkyvyys 5-10 metriä. Ennen satulaa taivas aukeni: aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta ja tunturien huiput kylpivät auringonpaisteessa häikäisevän valkoisina pilvien yläpuolella. Inkeri

Paras hetki oli koko hiihtoloma. Paras retki oli kun hiihdin isin ja veljien kanssa Pallakselta Torassieppiin. Perillä pelattiin Skipboa ja juotiin kahvit. Kiitos hauskaasta hiihtolomasta ja vielä paremmasta matkaseurasta. Lotta

Oltiin menossa keskiviikossa, kun Vuontispirtin isäntä Ossi tuli sanomaan, että ei taida aurinkoa koko viikolla näkyä. Tuli sen verran halvalla teille viikko myytyä, että siihen ei nyt ihan kaikkea kuulu! Vähän enemmän kun olisitten maksaneet, niin aurinkoakin olisi saatu. Päivi

Meitä vanhempia matkalaisia ilahduttaa suunnattomasti seurata lapsia ja lapsiperheen toimia. Täten taas todistettiin, että linja-autoon mahtuu lapsiperheitä matkustamaan ja Vuontispirtin matka sopii myös lapsiperheelle.

Matka Pekka oli taas rauhallisena, luotettavana ja iloisena tukenamme koko matkan ajan.

Paluumatkalla innostuimme Lailan ideasta harrastamaan lasten ja aikuisten porukalla sanakilpailuja.

Hiihdetty 3 000 km, lumikengillä 60 km

Jaana Piippo

Janne Martikainen

Leena Raveikko